



Helad frossa och återvunnen styrka Chills healed and strength restored

Översatt från *Christian Science Journal*, Volym 127, Nummer 5

För ungefär två år sedan vaknade jag en morgon och kände mig kall över hela kroppen – något jag aldrig varit med om tidigare. Eftersom bön i Kristen Vetenskap har helat mig många gånger, började jag be med sanningen att vi alla är skapade av Gud till Hans sanna avbild. Jag förklarade mentalt att eftersom Gud är Ande och jag återspeglar Anden, måste min sanna tillvaro också vara andlig. Jag såg också att eftersom Gud är odödlig och inte kan brytas ner av sjukdom eller andra orsaker som till sist leder till döden, så måste detta vara sant om mig också. Jag bad ofta under dagen för att bekräfta dessa sanningar.

Men när jag vaknade nästa morgon kände jag mig ännu kallare och ostadigare, som en manet i arktiska vatten! Jag påminde mig min tidigare bön om Guds skapelse och min andliga identitet. Dessutom tänkte jag också på den uppfattning som kommer fram i "den vetenskapliga framställningen av varat", som börjar: "Det finns intet liv, ingen sanning, ingen intelligens, ej heller substans i materien" (*Vetenskap och hälsa*, s. 468). Materie, Andens motsats, har ingen intelligens och kan inte orsaka eller meddela villkoren för min hälsa, så den materiella, fysiska, kroppen kunde inte tala om för mig om jag var kall eller inte. Jag insåg att det gudomliga Förnuftet ensam bestämmer min hälsa och bara ger upphov till goda tankar, aldrig till tankar om sjukdom eller krämpor.

Den kvällen, när jag hade en lugn stund och kunde fortsätta min bön, undrade jag varför jag inte hade lyckats bli av med frossan fast jag visste att Guds verk inte innefattade något som kan orsaka obehag eller skada.

Så jag vände mig till Gud för att få hjälp att klarare se den sanning som helar. Då kom tanken att denna frossa, eller vilka andra krämpor som helst, inte var en del av mig. Den var inte mer än en skugga. Min fru påminde mig om att när man dammsuger en matta, följer inte skuggorna med eftersom de inte har någon substans: de är ingenting. Rikta ljus mot en skugga och den försvinner helt och hållet. Jag förstod att jag behövde hålla kvar min tanke i Sanningens ljus. Och dessutom, behövde jag se att villfarelse (ett misstag i tanken) – vare sig det gällde fysiska besvär eller något annat som inte stämde – och Sanning inte kunde existera samtidigt mer än mörker och ljus kan det.

Jag var tacksam för dessa tankar och fortsatte att be för att förstå att min natur var helt andlig och att materiella tillstånd inte har någon skapare och därför inte har mer substans än en skugga. Efter en kort stund kände jag mig säker på att jag var helad fast symptomen inte hade försvunnit.

När jag vaknade nästa morgon hade frossan försvunnit helt och hållet och jag hade spänst i benen igen. Det här tillståndet har aldrig kommit tillbaka.

En dag eller två senare, medan jag var fylld av tacksamhet för detta helande, slog jag huvudet i en låg bjälke i taket. Det gjorde ordentligt ont, men jag vände mig med en gång till bönen. Kontentan av den här tanken från *Vetenskap och hälsa* kom genast till mig: "När en

Läs en svensk översättning, på <http://www.spirituality.com/kristenvetenskapsharold>

olyckshändelse inträffar, tänker eller utropar du: 'Jag är skadad!' Din tanke har större makt än dina ord, större makt än själva olyckshändelsen, att göra skadan verklig" (s. 397). Inom en minut insåg jag att denna sanning hade befriat mig från det hela, och att det inte längre gjorde ont eller fanns några efterverkningar. *Tanken* på att vara skadad hade ersatts av vetskapen om sanningen att Gud alltid upprätthåller vår frihet från alla sorters skada.

Jag är alltid tacksam för att en granne tog med mig till söndagsskolan när jag var fem, och för allt vår kyrka ger oss, inklusive texterna för bibelstudier varje vecka, Kristen Vetenskaps tidskrifter, klassundervisning och så mycket annat – allt för att stödja vår andliga utveckling.

Paul Keesing, Wellington, Nya Zeeland